

NACIONALINĖ MOKYKLŲ VERTINIMO AGENTŪRA

ŠIAULIŲ „SAULĖTEKIO“ GIMNAZIJOS IŠORINIO VERTINIMO TRUMPOJI ATASKAITA

IŽANGA

Vizito laikas – 2018 m. kovo 12–16 d.

Vizito tikslas – mokyklos veiklos kokybės išorinis vertinimas.

Išorės vertintojų komanda:

Palmira Talijūnienė – vadovaujančioji vertintoja;

Astra Ladukaitė, Inga Navickienė, Aušra Sučylienė, Saulė Venckūnienė.

Vizito metu stebėta 108 ugdomosios veiklos (dalykų pamokos, neformaliojo švietimo veiklos ir kt.), gilintasi į gimnazijos mokinių, mokytojų ir pagalbos specialistų veiklą pamokose, administracijos, klasės auklėtojų ir aptarnaujančio personalo darbą, kalbėtasi su savivaldos institucijų atstovais, gimnazijos darbuotojais, mokinių tėvais, socialiniais partneriais; analizuoti gimnazijos veiklos, mokinių pasiekimų ir pažangos fiksavimo dokumentai.

I. GIMNAZIJOS KONTEKSTAS

Šiaulių „Saulėtekio“ gimnazija – bendrojo ugdymo įstaiga, teikianti pagrindinio ugdymo antros dalies ir vidurinio ugdymo programos mokymą(si), taip pat moko šalies mokinius nuotoliniu mokymo proceso organizavimo būdu. 2017–2018 mokslo metais gimnazijoje mokosi 278 mokiniai, sukomplektuota 11 klasių komplektų. Mokinių skaičius pastaraisiais metais mažėja (2015–2016 m. m. gimnazijoje mokėsi 406 mokiniai (15 klasių komplektų), 2016–2017 m. m. – 316 mokinių (12 klasių komplektų)). Daugumos mokyklą lankančių mokinių šeimų socialinė-ekonominė padėtis yra vidutinė, šiuo metu 35 (12,8 proc.) mokiniams skirtas nemokamas maitinimas. Gimnazijoje mokosi 2 mokiniai, turintys didelių specialiųjų ugdymosi poreikių, 15 mokinių turi vidutinių, 42 – nedidelių specialiųjų ugdymosi poreikių; dirba 41 mokytojas ir suformuota pagalbos mokiniui specialistų komanda (specialusis pedagogas, socialinis pedagogas). Neformaliojo švietimo veiklose gimnazijoje dalyvauja 76,9 proc. mokinių, už gimnazijos ribų – 23,4 proc. Lankstus bendradarbiavimas su socialiniais partneriais sudaro tinkamas sąlygas mokinių ugdymąsi organizuoti įvairiose netradicinėse erdvėse, užtikrina mokymosi tęstinumą, plečia neformaliojo švietimo galimybes, tenkina mokinių socialines reikmes, atlieka patyčių, žalingų įpročių prevenciją.

II. GIMNAZIJOS STIPRIEJI VEIKLOS ASPEKTAI

1. Nuoseklus mokinių asmenybės tapsmas (1.1.1. – 3 lygis).

Gimnazijoje tinkamai ugdomos mokinių bendrosios ir dalykinės kompetencijos, sudarytos sąlygos mokinių socialinei raidai ir jų išitraukimui į bendruomenės gyvenimą. Iš pokalbio su mokiniais paaiškėjo, kad dauguma jų pasitiki savimi ir jaučiasi pilnaverčiais gimnazijos bendruomenės nariais, yra kūrybiški, turi galimybių saviraiškai. Veiklų įvairiapusiškumas padeda formuoti mokinių vertybines nuostatas, tobulinti asmenines būdo savybes, formuoti savivoką, savivertę. Tinkamas socialumo ugdymasis, gyvenimo planavimas užtikrina mokinių asmeninių kompetencijų augimą.

2. Geri mokinių įvairių veiklų pasiekimai (1.2.1. – 2 lygis, nurodytas aspektas – 3 lygis).

Gimnazijos mokiniams sudarytos tinkamos sąlygos siekti individualios pažangos ir tenkinti saviraiškos poreikius dalyvaujant įvairiose veiklose, vykdomas pakankamai kryptingas neformalusis švietimas, socialinė-pilietinė veikla. Aktyviai dalyvaujama dalykų olimpiadose, konkursuose, varžybose, projektuose, akcijose, išskirtiniai robotikos, sporto, dailės pasiekimai. Minėtos veiklos sudaro sąlygas mokinių gabumams atsiskleisti ir tobulėti. Asmeniniai mokinių pasiekimai konkursuose, olimpiadose, sporto varžybose, įvairi ir rezultatyvi mokinių veikla, jungianti formalųjį

ugdymą ir neformalų švietimą, skatina mokinių saviraišką, socialinę brandą ir asmenybės augimą, paveikiai papildo bendrųjų kompetencijų ugdymą, orientuojamasi ne tik į mokymosi pasiekimus, bet ir į asmenybės ūgtį.

3. Paveikus orientavimasis į mokinių poreikius (2.1.3. – 3 lygis).

Mokinių ugdymosi poreikiai analizuojami tinkamai, t. y. atliekami mokinių adaptacijos, mokymosi stiliaus nustatymo tyrimai, gauti apibendrinti rezultatai pristatomi mokytojams. Vertintojai atkreipė dėmesį, kad minėtų tyrimų duomenys vidutiniškai naudojami priimant konkretesnius sprendimus, pavyzdžiui, organizuojant mokinių ugdymą(si) pamokose. Mokiniam sudaroma galimybė tenkinti individualius ugdymo(si) poreikius renkantis iš plačios mokomųjų dalykų, pasirenkamųjų dalykų, dalykų modulių pasiūlos, trijų mokymo(si) krypčių, 17 neformaliojo švietimo veiklų. Tyrimai paveikiai padeda atpažinti daugumos mokinių individualius ugdymosi poreikius ir planuoti ugdymo(si) organizavimą. Pagalbos mokiniui paveikumą rodo tai, kad specialiųjų ugdymosi poreikių mokiniai kasmet įgyja vidurinę išsilavinimą. Mokinių gabumai ugdomi lanksčiai: įgyvendinant išorinę formaliojo ugdymo diferencijavimą, orientuojant neformalų švietimą į mokinių saviraiškos poreikių tenkinimą, sudarant mokiniams galimybę dalyvauti dalykinėse olimpiadose, konkursuose, organizuojant įvairių dalykų projektus, renginius, kitas veiklas.

4. Tinkamas mokymosi įprasminimas (2.2.1. – 2 lygis, nurodytas aspektas – 3 lygis).

Mokymas(is) paveikiai įprasminamas per pasirenkamųjų veiklų įvairovę, dalyvaujant projektuose, varžybose, konferencijose. Iš duomenų analizės, pokalbio su Mokinių parlamentu galima teigti, kad tai sudaro galimybę daugeliui mokinių patirti mokymosi sėkmę. Daugumoje (61 proc.) stebėtų pamokų ugdymo turinys sietas su asmenine mokinių patirtimi, 25 (25 proc.) stebėtose pamokose tai įvardinta kaip stiprusis pamokos aspektas. Šiose pamokose mokiniai mokėsi sąmoningai, teisingai suvokė užduočių kontekstą, išnaudojo veiklų sukuriamas mąstymo ir veiksmų galimybes.

5. Paveikus ugdymas mokyklos gyvenimu (2.3.2. – 3 lygis).

Bendruomenėje vyrauja geranoriški, draugiški, pasitikėjimu ir rūpinimusi vieni kitais grįsti santykiai. Tėvai džiaugėsi, kad mokykloje „saugu, nėra patyčių, vaikai jaučiasi kaip namie“, „geranoriški mokytojai, globoja vaikus“, „viena didelė draugiška šeima“. Mokiniai pasitikti mokytojais, administracija, žino sulauksiantys pagalbos. Dauguma mokinių jaučiasi priklausantys mokyklos bendruomenei, teikia idėjas, visi norintys gali dalyvauti parlamento veikloje. Gimnazijoje organizuojamos prasmingos veiklos, formuojančios mokinių pasaulėžiūrą, tenkinančios saviraiškos poreikius, plėtojančios gabumus, plečiančios akiratį, ugdančios asmenines ir bendrąsias kompetencijas. Gimnazijoje paveikiai ugdomas pilietiškumas, tinkamai formuojamos dorinės vertybės, formuojami gyvenimiški įgūdžiai – ugdymas mokyklos gyvenimu yra prasmingas, sudarantis sąlygas mokiniams ugdytis individualius gebėjimus ir kompetencijas ir yra stiprusis gimnazijos veiklos aspektas.

6. Įvairi ir šiuolaikiška įranga bei priemonės (3.1.1. – 3 lygis).

Vienas iš gimnazijos 2018 m. veiklos uždavinių – „Tęsti šiuolaikiškos ugdymo aplinkos kūrimą, modernizuojant ugdymo(si) bazę“. Šiuolaikinių technologijų diegimas ugdymo procese yra viena gimnazijos prioritetinių sričių. Iš mokyklos pateiktų dokumentų matyti, kad nuosekliai kuriama ir turtinama moderni ugdymo(si) bazė. Tačiau kiek ir kaip mokytojai ugdymo(si) procese naudojami priemonėmis ir įranga, koks priemonių naudojimo poveikis ugdymo(si) kokybei, mokykla netyrė. Vertintų pamokos komponentų sąsajos (koreliacija) atskleidė, kad ugdymo(si) aplinkos tinkamai pamokoje padėjo mokytojams geriau perteikti ugdymo turinį, įprasminti mokinių mokymąsi. Gimnazija tinkamai apsirūpinusi šiuolaikinėmis technologijomis bei įranga, daugumoje pamokų paveikiai išnaudojamos ugdymo(si) priemonių galimybės mokinių poreikiams tenkinti.

7. Potencialus mokinių įtraukimas į aplinkų bendrąją (3.1.3. – 3 lygis).

Dauguma gimnazijos bendrųjų erdvių dekoruojamos mokinių darbais. Koridoriuose, mokytojų kambaryje, valgykloje, skaitykloje, mokyklos vadovų ir specialistų kabinetuose eksponuojami buvusių ir dabar besimokančių mokinių kūrybiniai darbai suteikia aplinkai jaukumo, estetiškumo. Dailės, technologijų kabinetuose gausu mokinių kūrybos darbų, jie ne tik puošia

kabinetus, bet ir naudojami per pamokas kaip mokymo priemonės, pavyzdžiai. Kituose mokomuosiuose kabinetuose mokinių darbų demonstravimui neskiriamas didesnis dėmesys, vertintojai pavienėse pamokose stebėjo mokinių darbų demonstravimą, rėmimąsi mokinių sukurtais darbais. Mokykla, įtraukdama mokinius į mokyklos erdvių įrengimą, dekoravimą, sudaro galimybę mokiniams jaustis mokyklos kūrėjais ir šeimininkais.

8. Perspektyvą ir pozityvius pokyčius skatinantys bendruomenės susitarimai (4.1.1. – 3 lygis).

Gimnazijos vizija – „...nuolat atsinaujinanti...“, „...grindžiama bendradarbiavimu, mokslo pasiekimais, informacinių technologijų naudojimu“ – yra orientuota į ateitį bendruomenės perspektyva. Vizija grindžiama bendruomenei svarbia 3-jų S sistema: bendruomenės saugumas tobulinant ugdymo(si) aplinkas, sąlygų mokinių saviraiškai sudarymas, kartu su filosofija „Saulė šviečia visiems“ atspindi mokyklos kontekstą. Gimnazijos vadovai ir mokytojai supranta, kad gimnazijos tobulėjimui svarbus besimokančios organizacijos kūrimas, todėl lanksčiai planuojama mokytojų metodinė veikla, mokymasis vieniems iš kitų. Gimnazija planuoja mokytojų profesinių kompetencijų tobulinimą atsižvelgdama į savo prioritetus, švietimo aktualijas. Paveikiai apmąstoma, ką būtų galima atlikti geriau ar patobulinti, siekiama potencialios pažangos įvairiose veiklos srityse: ugdymo rezultatų, ugdymo proceso, ugdymo aplinkų kūrimo.

9. Kaitą inicijuojanti lyderystė (4.1.2. – 3 lygis).

Gimnazijoje vadovai sudaro potencialias sąlygas pasidalytai lyderystei plėtotis, palaiko tarimosi kultūrą, svarbiausi mokyklos sprendimai priimami lanksčiai aptarus (diskutavus) juos bendruomenėje – gimnazijos veiklos kokybės įsivertinimo sritys, pasiūlymai Strateginiam, Metiniam veiklos, Ugdymo planui. Tėvų nuomone, gimnazija potencialiai ugdo mokinių lyderystės gebėjimus. Mokyklos vadovai, dauguma mokytojų, Mokinių parlamento nariai pasižymi lyderystės gebėjimais. Bendruomenės santykiai grindžiami pagarba ir pasitikėjimu. Mokytojai pasitiki mokyklos vadovais kaip partneriais, patarėjais – lyderių veikla tinkamai telkia gimnazijos bendruomenę pokyčiams bei inovacijoms.

10. Gera gimnazijos tinklaveika (4.2.3. – 3 lygis).

Gimnazijoje sukurtas platus ir veiksmingas socialinių partnerių tinklas. Jis leidžia efektyviau pritaikyti ugdymo turinį individualiems mokinių ugdymo(si) bei saviraiškos poreikiams tenkinti, netradiciškai organizuoti ugdymo(si) procesą panaudojant socialinių partnerių aplinką ir edukacines galimybes, skatina mokinius planuoti savo ateities karjerą. Partnerystė su šiomis ir kitomis aukštosiomis mokyklomis padeda paveikiai įgyvendinti biomedicinos mokslų ir robotikos kryptis socialinių partnerių laboratorijose atliekant laboratorinius darbus, tyrimus ir susipažįstant su pažangiausiomis mokslo naujovėmis. Paveiki mokyklos tinklaveika padeda siekti užsibrėžtų tikslų, tobulinti mokinių ne tik akademinis, bet socialinius gebėjimus. Vertėtų atkreipti dėmesį, kad nors mokykloje kalbama apie tinklaveikos naudą, ji pripažįstama ir matoma, tačiau partnerių tinklo plėtra ir jų naudingumas nėra planuojamas, periodiškai vertinamas.

III. GIMNAZIJS TOBULINTINI VEIKLOS ASPEKTAI

1. Kiekvieno mokinio individualios pažangos atpažinimas, parodymas ir pripažinimas pamokoje (1.2.1. – 2 lygis).

Vizito metu 65 (65 proc.) stebėtų pamokų buvo tradicinės – orientuotos į žinių perdavimą, todėl nepakankamai skatino mokinių norą veikti ir prisiimti atsakomybę už savo pažangą. Stebėtose veiklose retai vyko tikslingas mokinių daromos pažangos indentifikavimas. Mokytojams, planuojant ir organizuojant pamoką, vertėtų atkreipti dėmesį į kiekvieno mokinio individualios pažangos atpažinimą, pripažinimą, parodymą pamokoje, t. y. aptariant pamokos rezultatus vertėtų orientotis į konkretų, pamatuojamą mokymosi uždavinį, įtraukti mokinius į mokymosi rezultato bei vertinimo ir įsivertinimo kriterijų numatymą, pamokoje daugiau dėmesio skirti asmeninės mokinių pažangos išryškinimui, aptarimui, fiksavimui. Jei mokytojai apibendrindami pamoką sugrįžtų prie pamokos uždavinio ir pamokos rezultatus aptartų kartu su mokiniais, lygintų jų pasiekimus su išsikeltu

mokymosi uždaviniu, tikėtina, stiprėtų asmeninė kiekvieno mokinio atsakomybė už mokymosi rezultatus. Be to, tikėtina, kad mokinių mokymosi motyvacija stiprėtų, o mokėjimo mokytis kompetencija būtų ugdoma dar tikslingiau, jei pamokoje mokytojai taikytų įvairias formuojamojo vertinimo strategijas, didesnę dėmesį skirtų mokinių išmokimo stebėjimui, kurį sietų su aiškiais pamokos uždavinyje numatyto išmokimo rezultato vertinimo kriterijais.

2. Tvarkaraščių patogumas mokiniams (2.1.2. – 3 lygis, nurodytas aspektas – 2 lygis).

Tvarkaraščių analizė rodo, kad nepakankamai laikomasi teisės aktuose numatytų reikalavimų dėl pamokų skaičiaus per dieną. Vertintojai, išanalizavę mokinių tvarkaraščius, nustatė, kad aštuonias pamokas vieną dieną turi 96,8 proc. I–II klasių mokinių bei 13,2 proc. III–IV klasių mokinių; devynias pamokas per dieną turi 12,5 proc. III–IV klasių mokinių. III–IV klasių mokinių tvarkaraščiuose daug trijų–keturių pamokų „langų“. Mokymosi krūvis daliai III–IV klasių mokinių išdėstytas netolygiai per savaitę: dalis mokinių vieną dieną turi dvi–tris pamokas, o kitomis dienomis – po aštuonias–devynias pamokas. Tvarkaraštyje dalis pamokų išdėstyta neracionaliai, itin didelio mokinių susikaupimo ir mąstymo reikalaujančių dalykų pamokos yra paskutinės (aštuntos–devintos) pamokos. Tvarkaraštyje nemažai sugretintų pamokų (pavyzdžiui, kūno kultūra, aerobika, gimnastika III–IV klasių mokiniams yra devinta–dešimta pamokos). Vidurinio ugdymo programos mokiniams dauguma kūno kultūros pamokų vyksta 1 kartą per savaitę, organizuojant dvi pamokas vieną po kitos, taip nesudaromos sąlygos mokinių aktyviam judėjimui daugiau nei 1 kartą per savaitę. Tvarkaraščių patogumas mokiniams gimnazijoje nebuvo atskirai analizuotas, bet jų trūkumai išryškėjo atlikus 2016 m. mokyklos veiklos kokybės įsivertinimą, išanalizavus prasto mokinių lankomumo priežastis. 38,3 proc. apklausoje dalyvavusių mokinių kaip prasto lankomumo priežastį nurodė tvarkaraštį, dauguma respondentų teigė, kad nelankomų pamokų skaičius sumažėtų, jei būtų patogesnis tvarkaraštis. Mokyklos strateginiame veiklos plane pateiktoje SSGG analizėje kaip viena iš veiklos silpnųjų nurodyta pamokų tvarkaraščio neatitikimas Higienos normoms. Pamokų tvarkaraštis nepadedą veiksmingai įgyvendinti ugdymo plano teikiamų mokiniams ugdymosi galimybių, sudėtinga tinkamai organizuoti neformaliojo švietimo veiklas, kurios vyksta per septintą–devintą pamokas, kai dalis mokinių dalyvauja formaliojo ugdymo pamokose. Remdamiesi nurodytais faktais išorės vertintojai konstatuoja, kad gimnazijos formaliojo ugdymo tvarkaraštis parengtas pažeidžiant teisės aktus, t. y. nesilaikoma Higienos normos reikalavimų, daugiau kaip pusės (daugiau nei 63 proc.) vidurinio ugdymo programos mokinių poreikis ugdytis sveikai, subalansuotu krūviu yra pažeistas. Gimnazijai rengiant formaliojo ugdymo tvarkaraštį būtina laikytis Higienos normos dėl didžiausio leistino mokymosi krūvio, atsižvelgti į pamokų sudėtingumą bei jų specifiką ir rengti mokiniams palankų mokytis tvarkaraštį, kuris veiksmingiau tenkintų mokinių ugdymosi poreikius, paveikiai padėtų gerinti mokinių lankomumo ir ugdymosi pasiekimų bei pažangos rezultatus.

3. Ugdymo(si) metodų, būdų, formų įvairovė pamokoje (2.2.2. – 2 lygis).

Ugdymo(si) metodų, būdų, formų įvairovė pamokoje patenkinama, tai fiksuota ir 2018–2020 m. gimnazijos strateginio plano SSGG analizėje – viena iš gimnazijos silpnųjų – „Nepakankamai taikomi bendradarbiavimą ir kūrybiškumą skatinantys ugdymo metodai“. Kadangi gimnazijoje vyravo tradicinės pamokos, tai daugumoje 65 (65 proc.) pamokų taikyti informaciniai atgaminamieji metodai (pasakojimas, paskaita, vaizdinės medžiagos demonstravimas, aiškinimas, atpasakojimas, klausymas, skaitymas, nurašymas, posakių interpretavimas). Jei mokytojai planuodami pamokas drąsiau remtųsi šiuolaikinės pamokos samprata, atsižvelgdami į mokinių skirtybes pritaikytų ugdymo turinį, užduotis, metodus, mokymo(si) priemones, tenkintų ne tik mokymosi sunkumų turinčių, bet ir gabių mokinių mokymosi poreikius, tikėtina, tai mokymąsi darytų džiugesnį, paveikiau skatintų mokymosi motyvaciją, gerintų mokinių išmokimą – pažangą ir pasiekimus, spartintų asmenybės ūgtį.

4. Vertinimas ugdant (2.4. – 2 lygis).

Vertintojai 63 (63 proc.) stebėtose pamokose fiksavo neaiškius arba neaptartus vertinimo kriterijus, dėl to teiktas nepakankamas grįžtamasis ryšys apie mokymąsi (pataisymai, teisingų atsakymų patvirtinimas, vertinta tik dalis mokinių), arba visai nevertinta (neaptarti individualaus darbo rezultatai, tenkintasi emociniu vertinimu). Trūkstant vertinimo informacijos, mokiniai menkai teįžvelgė savo mokymosi pažangą. Daugumoje (79 proc.) pamokų vertinimas buvo nesisteminis,

trūko įvairovės, paveikaus aptarimo su mokiniais bei vertinimo metu surinktos informacijos naudojimo tolimesnės veiklos planavimui. Tikėtina, kad jeigu pamokose mokytojai skirtų tinkamą dėmesį mokymosi pasiekimų vertinimui, kartu su mokiniais analizuotų jų patirtį, iliustruotų veiklas dialogu, nurodydami sėkmės kriterijus, tokia refleksija skatintų mokinių mokymąsi, ugdytų jų gebėjimą vertinti pasiekimus bei priimti tinkamus sprendimus dėl tolesnio ugdymosi, o taip pat padėtų mokytojams vertinti ne tik mokinių akademinę pažangą, bet ir sudarytų prielaidas mokėjimo mokytis kompetencijos ugdymui, teiktų grįžtamąjį ryšį apie mokymosi sėkmę, stiprintų mokinių savivoką ir geresnių mokymosi rezultatų siekį. Mokinių pažangos ir pasiekimų vertinimo tvarkos apraše susitarta dėl mokinių įsivertinimo žingsnių, būdų, kurie aprašyti pakankamai konkrečiai. Tačiau išorės vertintojai tik 16 (16 proc.) stebėtų pamokų fiksavo taikomą konstruktyvų įsivertinimą, kitose 37 (37 proc.) pamokose fragmentinis įsivertinimas dažniausiai apsiribodavo pavienių mokinių jausenos identifikavimu. Dažniausiai mokinių mokymasis ir pažanga aptarti skubotai, nekonkrečiai, dažnai orientuojantis į savijautą. Toks įsivertinimas menkai skatino mokinių savistabą, neteikė kokybiško, tikslingo grįžtamojo ryšio ir mažai skatino dialogą, tad pasiekimų įsivertinimas retai sietas su išmokimu, apibendrinant, kiek pamokoje mokiniai išmoko, negrįžta prie pamokos uždavinio. Stebėtose pamokose mokytojai dažnai gyrė mokinius už aktyvumą, klausė, ar suprato pamoką, užduotis, teiravosi, ar buvo sunku, tačiau tokia refleksija mažai informatyvi mokytojui ir nepaveiki mokinio motyvacijos stiprinimui, savivokai. Daugumai mokytojų reiktų didesnę dėmesį skirti aiškių vertinimo kriterijų pamokoje planavimui ir aptarimui su mokiniais. Jei pamokose būtų pateikiami konkretūs vertinimo kriterijai, lanksčiai taikomi paveikūs įsivertinimo būdai, skatinamas mokinių įsivertinimas kaip savivoka, tikėtina, stiprėtų mokinių mokymosi motyvacija, didėtų sąmoningo savivaldaus mokymosi galimybės, o mokytojai sukauptų informacijos apie išmokimo aspektus ir galėtų ją tikslingai panaudoti tolimesnio mokymo(si) planavimui.

5. Mokymasis virtualioje aplinkoje (3.2.2. – 2 lygis).

Gimnazija gerai apsirūpinusi informacinėmis komunikacinėmis technologijomis (toliau – IKT), tačiau išorinio vertinimo metu tik dalyje (59 proc.) stebėtų pamokų panaudotos IKT, iš jų tik 7 pamokose (7 proc.) tikslingumas fiksuotas kaip stiprusis pamokos aspektas. Informacinės technologijos dažniausiai naudotos užduočių, pamokos uždavinio, ugdymo turinio demonstravimui. IKT kiekvieno mokinio mokymuisi naudotos tik informacinių technologijų pamokose. Gimnazija 11 mokomųjų kabinetų turi interaktyvias lentas, tačiau vertinimo savaitę jos atliko tradicinių lentų ar ekrano paskirtį. Mokinių parlamento narių teigimu, interaktyvioje lentoje mokiniai dirbo tik geografijos pamokose. Pavienėse pamokose naudoti planšetiniai kompiuteriai, informacijos paieškai pasinaudota mobiliaisiais telefonais, mokinių darbų pristatymui – daugialypės terpės projektoriais. Pastebėtina, kad išorinio vertinimo metu neišnaudotos dalyje mokomųjų kabinetų esančios kompiuterizuotos mokinių darbo vietos. Iš pokalbių su mokytojais, gimnazijos vadovais aišku, kad mokytojų bendruomenė supranta skaitmeninio turinio patrauklumą mokiniams, IKT panaudojimo galimybes pamokose, projektinėje veikloje. Stebėtų pamokų duomenų analizės metu nustatytas pakankamai statistiškai reikšmingas koreliacijos koeficientas (0,51) tarp vadovavimo mokymuisi ir ugdymo(si) aplinkų leidžia formuluoti išvargą, kad dominuojant tradiciniais metodais organizuotoms pamokoms, IKT ir virtualių aplinkų panaudojimas orientuotas į mokymą. Nors dauguma gimnazijos mokytojų tinkamai suvokia IKT svarbą ugdymo proceso kokybei, tačiau IKT taikomos ribotai, neišnaudojant visų galimybių. Tikėtina, kad šiuolaikinės sąveikos ir mokymosi paradigmos kontekste tinkamai organizuojant savivaldų mokinių mokymąsi panaudojant IKT, mokiniams būtų sudarytos sąlygos tobulinti komunikavimo, informacinio raštingumo kompetencijas, ugdytis gebėjimus, kurie yra reikalingi stiprinant savo galimybes visaverčiai dalyvauti skaitmeninio amžiaus veikloje.